

Hồi 8

Luận Thiên Can, Lập Sao Tướng

Râm...

Cửa gian tịnh cốc bật tung ra sau cái võ chưởng đầy ác cảm của Tri Giới hòa thượng. Lão hòa thượng Tri Giới trong dáng vẻ hậm hực, bước thẳng đến trước mặt Quân Bình. Sự giận dữ của Tri Giới khiến các thớ thịt nung núc trên mặt lão giãn gập. Lão hậm hực nhìn chàng, gằn giọng nói:

- Tiểu tử nhãi nhép kia, nhận ra hòa thượng này chứ?
- Văn bối biết đại sư tìm đến văn bối vì chuyện gì rồi.
- Người biết rồi ư? Biết rồi sao không còn chưa chịu đi thú nhận với Chánh Giới phương trượng sư huynh những lời nói của người chỉ là những lời xàm tiếu, ngoa ngôn?

Tri Giới hòa thượng đập tay xuống mặt bằng cây.

Bốp...

Tri Giới cố ý dụng đến tám thành nội lực vỗ xuống, chiếc bàn bị nứt toạc làm hai mảnh.

Lão chăm chăm nhìn Quân Bình:

- Tiểu tử biết rồi đó. Nếu người không thú nhận những lời ngoa ngôn sàm sỡ của người, để khích bác Chánh Giới phương trượng sư huynh cho dỡ tòa Tri Tăng Đường của bốn hòa thượng thì thủ cấp của người cũng ví như chiếc bàn này đó.

Lão gằn giọng hừ một tiếng tỏ lộ thần thái bất nhẫn của mình.

Quân Bình mỉm cười, từ tốn nói:

- Nếu Đại sư câu giận văn bối vì chuyện phải tháo dỡ Tri Tăng Đường thì ngược lại văn bối rất mừng khi nghe tin phương trượng Chánh Giới đại sư đã nghe theo sự hiểu biết của văn bối.

Tri Giới hòa thượng trừng mắt mở to. Lão gằn giọng nói:

- Tiểu tử quả là to gan. Người dám nói nhăng nói cuội để làm mất mặt bốn hòa thượng. Người biết ta phải tốn bao nhiêu công phu mới dựng được tòa Tri Tăng Đường tráng lệ như vậy không? Bốn hòa thượng dựng tòa Tri Tăng Đường cũng có dụng ý, người biết chứ?

- Tri Tăng Đường của đại sư đầu thể sánh ngang với tòa Đại Hồng Bảo Điện chốn phật sự thâm nghiêm của phật gia. Hay đại sư dựng tòa Tri Tăng Đường có dụng ý sánh mình ngang với các bậc trưởng môn của Thiếu Lâm Tự như Đạt Ma tổ sư?

Quân Bình lắc đầu:

- Đại sư có dụng ý sánh mình ngang với các bậc trưởng tôn như Đạt Ma tổ sư là phạm giới luật môn rồi. Còn những gì văn bối nói với Chánh Giới phương trượng là từ sự hiểu biết và lòng thành khẩn với ngôi cổ tự Thiếu Lâm này. Tin hay không là quyền của đại sư, còn quyết định là do Chánh Giới phương trượng.

- Tiểu tử... người nói ra những điều sằng bậy đó có dụng ý gì? Phải chăng người muốn làm bề mặt Tri Giới hòa thượng này?

Tri Giới nói bằng giọng gay gắt, cáu kỉnh. Y càng giận dữ thì những thớ thịt nung núc trên mặt càng giãn giật, trông thật là nực cười.

Tri Giới hậm hực nói:

- Tiểu tử muốn bốn hòa thượng phải làm phật sự tòa Tri Tăng Đường trong những gian liêu xá dưới chân núi Tung Sơn à?

Quân Bình mỉm cười, chàng khẽ gật đầu:

- Phong thổ nơi dựng những gian liêu xá đón khách thập phương rất phù hợp với dựng tòa Tri Tăng Đường. Điều đó văn bối sẽ thỉnh xuất với phương trượng Chánh Giới.

Tri Giới hòa thượng chỉ thẳng tay vào mặt Hạ Quân Bình:

- Rõ ràng tiểu tử có ý khi nhục bốn Đại sư. Chắc hai con người của tiểu tử chẳng hề có Tri Giới hòa thượng này, nên mới thốt ra những lời hồ đồ tiên tri nông nhênh càn rỡ đó. Bốn đại sư không đập nát hai con mắt của người, không đáng làm Tri Tăng Đường của Thiếu Lâm Tự nữa,

Tri Giới vừa dứt lời toan động thủ thì Quân Bình đã khoát tay cản lại:

- Tri Giới đại sư sao lại nóng nảy như vậy chứ? Phàm đã là người xuất gia theo phật hạnh thì luôn tâm niệm từ bỏ ba chữ "tham sân si" dặng sớm về cõi niết bàn thoát khỏi vòng tử luân hồi, hầu phục phật tổ. Chẳng lẽ vì một gian Tri Tăng Đường phạm Niên Nguyệt Cửu Khí, có thể tạo lập họa kiếp cho Thiếu Lâm Tự mà đại sư lại đánh mất phật hạnh để "tham sân si" chi phối mình?

Tri Giới thở hắt ra, gằn giọng nói:

- Bốn đại sư không thèm nghe những lời càn rỡ của tiểu tử.

- Đại sư còn quá nặng danh lợi, sao có thể trở thành kẻ đạo hạnh của phật môn chứ?

- Đối với tiểu tử thì bốn hòa thượng cần gì phải giữ lễ đạo hạnh với người chứ. Đúng, bốn đại sư là kẻ không tròn đạo hạnh phật môn đó, nhứt là với tiểu tử kia.

Cùng với lời nói đầy chất giọng hung hăng đó, Tri Giới hòa thượng liền thi triển tuyệt kỹ Thập Bát La Hán Quyền Phổ. Thập Bát La Hán Quyền Phổ vốn là mười tám thế quyền cực kỳ lợi hại, chỉ những bậc cao tăng Thiếu Lâm mới đủ bản lĩnh thi triển. Nó vốn là công phu dùng để cận chiến, khi thi triển dễ vào sát giới nên tuyệt nhiên không truyền thụ cho những người mới xuất gia. Tri Giới hòa thượng đã tự thành chức nghiệp Tri Tăng Đường, thân phận thuộc hàng tôn trưởng trong Thiếu Lâm Tự nên mới được thụ học tuyệt kỹ Thập Bát La Hán Quyền Phổ của Đạt ma sư tổ.

Tri Giới hàithượng hét lớn:

- Song Long Xuất Hải!

Chiêu thức quyền phong đánh ra nhằm hai bên vùng ngực Quân Bình tập kích. Thế công này của Tri Giới hòa thượng quả là tàn nhẫn, nếu trúng mục tiêu nhất định vùng thượng đẳng của Hạ Quân Bình sẽ vỡ toang.

Quyền thuật chưa đến mà quyền phong đã đến trước rồi. Lần đầu tiên trực tiếp đối mặt với một đại cao thủ tập kích mình, Quân Bình không khỏi lúng túng hết hoảng, thậm chí mồ hôi còn xuất ra ngay trên trán chàng.

Quân Bình đâu thể đoán được sự biến hóa thần kỳ của quyền phổ Thập Bát La Hán, bởi kiến văn đối với võ thuật rất hạn hẹp, chỉ ngoài bí thuật Hư Hư Mê Tông Bộ.

Đối phó với một đại cao tăng biết thi triển Thập Bát La Hán Quyền Phổ, Quân Bình chẳng khác nào một thư sinh phải đương đầu với một đại sát thủ kỳ tuyệt trong chốn giang hồ.

Áp lực quyền phong do Tri Giới hòa thượng phát tác ập đến, trong tình huống dù muốn hay không muốn, Hạ Quân Bình cũng buộc phải thi triển Hư Hư Mê Tông Bộ tránh né để tự bảo vệ mình.

Chàng chao mình lách ngang, để quyền phong cùng quyền thuật của Tri Giới hòa thượng đánh lướt qua người, vỗ luôn vào vách tịnh cốc.

Ầm...

Vách tịnh cốc bị quyền phong đánh bật ra đổ sập xuống đất. Quân Bình nghĩ thầm:

- Eo ôi... nếu để cho lão hòa thượng này đánh trúng, chắc chắn mình khó sống nổi quá

Ý nghĩ còn đọng trong đầu Quân Bình thì tiếng của Tri Giới hòa thượng đã vang lên hai bên tai chàng:

- Xa Luân Quyền Phổ.

Quân Bình còn chưa hiểu câu nói của Tri Giới hòa thượng thì cảm nhận trước mặt mình đôi song quyền mãnh liệt của đối phương kết thành một chiếc vòng vùn vụt ập tới.

Quân Bình biến sắc bởi sự biến hóa thần kỳ và huyền diệu đó. Mắt chàng hoa lên bởi vòng bánh xe do đôi quyền phổ của Tri Giới hòa thượng tạo thành.

Vụt... vụt... vụt... vụt...

Quân Bình bậm môi thi triển Hư Hư Mê Tông Bộ nhằm lánh tránh thế Xa Luân Quyền Phổ của Tri Giới hòa thượng. Mặc dù đã dụng hết tất các sở học kỳ tuyệt của bộ pháp Hư Hư Mê Tông Bộ, nhưng Quân Bình vẫn có cảm giác quyền thuật của lão Tri Giới sần sật khắp toàn thân mình. Thậm chí quyền phong do quyền thủ tạo ra chi chít ngay sát y phục của chàng.

Nếu không nhờ sự thần diệu, ảo diệu của pháp Hư Hư Mê Tông Bộ, có lẽ Quân Bình đã biến thành một đồng thịt bầy nhầy bởi quyền thuật khốc liệt của Tri Giới hòa thượng. Mặc dù chàng không có kinh nghiệm giao đấu cũng như võ công mà chỉ dựa vào Hư Hư Mê Tông Bộ pháp, nhưng nhờ sự biến hóa thần kỳ của bộ pháp đó nên quyền phổ Thập Bát La Hán tạm thời vẫn chưa công trúng Quân Bình.

Rầm... rầm....

Thêm hai bức vách hai bên bị quyền thuật của Tri Giới hòa thượng đánh bật đổ sầm xuống đất. Cuộc giao thủ giữa Hạ Quân Bình và vị Tri Tăng Đường Thiếu Lâm Tự nghiêng hẳn về một phía. Nếu Tri Giới hòa thượng cố tâm dụng quyền thuật La Hán để công kích Quân Bình thì ngược lại chàng chỉ dựa vào Hư Hư Mê Tông Bộ để lách tránh. Một người chủ động công, một người chỉ biết tránh né, nên rõ ràng hạ phong hoàn toàn nghiêng về Quân Bình.

Hai bức vách vừa đổ bật ra bởi trúng quyền phong của Tri Giới hòa thượng thì nóc tịnh xá cũng đổ sầm xuống bởi không còn điểm tựa. Tình thế chẳngặng dừng, Quân Bình buộc thi triển Hư Hư Mê Tông Bộ thoát ra bên ngoài.

Chàng điểm mũi giày lướt ngược sau hai trượng. Thuật khinh thân của chàng như đập lên không khí mà đi.

Tri Giới hòa thượng rút lên:

- Tiểu tử ngươi chạy xuống a tử cũng không thoát khỏi tay bổn hòa thượng đâu.

Tri Giới hòa thượng liền bám theo Quân Bình cùng lúc mái tịnh cốc đổ xuống ngay sau lưng lão.

Rầm...

Mái gian tịnh cốc đổ xuống, vô tình một hạt bụi bắn ra xẹt vào nhãn quang Quân Bình.

Chàng thốt lên:

- Ôi cha !

Hạt bụi ập vào buộc Quân Bình phải nhắm mắt lại, nước mắt trào ra khiến chàng chẳng còn nhận biết quyền thuật của đối phương. Trong khoảnh khắc ngắn ngủi đó, Quân Bình nghe rõ tiếng quyền phong ập tới ngay vùng thượng đẳng của mình.

Chàng bối rối thét lên:

- Chết rồi!

Quân Bình đoán chắc lần này không tránh khỏi quyền phong của Tri Giới hòa thượng, nên mới buột miệng thoát ra câu đó.

Chính vào khoảnh khắc gần như tử thần đã nắm được mạng vận của Quân Bình thì Phi Tiên Tử như một cánh nhạn từ phía sau lướt tới. Ngọc thủ của nàng vươn tới theo một thế chưởng vô cùng quái lạ. Quan sát thật kĩ thì chưởng ánh của Vi Thiên Cơ như một thế chớp của chim ưng.

Mười đạo chỉ phong của mười đầu ngón tay thanh mảnh của nàng bắn ra đón lấy quyền thuật La Hán của Tri Giới hòa thượng.

Ầm...

Đón thẳng đỡ thẳng quyền thuật La Hán của Tri Giới hòa thượng nhưng Phi Tiên Tử vẫn ung dung hạ thân xuống ngay bên cạnh Hạ Quân Bình, trong khi Tri Giới hòa thượng phải thối lui hai bộ mới trụ vững.

Vi Thiên Cơ từ tốn nói:

- Đỡ một đạo Lôi Lệ Tam Xí của bốn cô nương mà lão hòa thượng vẫn trụ vững là khá lắm rồi đó.

Tri Giới hòa thượng sững sờ, sa sầm mặt. Lão gần giọng nói:

- Phi Tiên Tử, đây là chuyện riêng của bốn tăng với tên thư sinh gàn rở Hạ Quân Bình, không liên can đến cô nương. Cô nương đừng xen vào.

Phi Tiên Tử nhún vai, lắc đầu:

- Rất tiếc bốn cô nương không thể đứng yên để mặc cho lão hòa thượng lấy mạng Tiểu Thần Toán Tử.

Quân Bình đã dụi mắt, lấy lại bình tĩnh. Chàng nhìn sang Vi Thiên Cơ:

- Đa tạ cô nương đã ra tay phò trợ!

- Hạ công tử đừng khách sáo. Vi Thiên Cơ chỉ giận mình đến trễ thôi.

Tri Giới hòa thượng hậm hực nói:

- Phi Tiên Tử cô nương quyết xen vào chuyện riêng của lão nạp à?
- Tất nhiên!

Nàng thân nhiên rút đôi Phi Điều Thiên Can, rồi mỉm cười nói:

- Nếu lão hòa thượng có đủ bản lĩnh đối phó với đôi Phi Điều Thiên Can của bốn cô nương thì cứ tiếp tục bức ép Hạ công tử.

Tri Giới hòa thượng nhìn đôi Phi Điều Thiên Can, ngập ngừng rồi nói:

- Phi Điều Thiên Can là tuyệt kỹ binh khí của Thất Cầm Phượng Hoàng Quái bà bà.
- Kiến văn của lão hòa thượng uyên bác đó!

Tri Giới hòa thượng hậm hực lườm Quân Bình. Lão nhìn lại Vi Thiên Cơ hần học nói:

- Nể mặt Thất Cầm Phượng Hoàng Quái bà bà, lão nạp bỏ qua cho gã thư sinh kia đó. Nhưng có ngày lão nạp cũng tìm lại người.

Tri Giới dứt lời quay lưng trở khinh công bỏ đi.

Hạ Quân Bình buông một tiếng thở dài:

- Đa tạ Vi cô nương đã cứu tại hạ!

Vi Thiên Cơ mỉm cười:

- Hạ công tử lại khách sáo nữa rồi. Nhưng từ bây giờ công tử phải tự bảo trọng đó. Thế nào lão hòa thượng kia cũng đến tìm công tử.

Quân Bình thở dài:

- Tri Giới hòa thượng tìm tại hạ để sinh chuyện, chẳng qua là tại hạ đã nói với phương trượng Chánh Giới cái nguy của tòa Tri Tăng Đường gây ra cho Thiếu Lâm Tự. Sau này một khi Tri Giới đại sư hiểu ra thì chẳng còn tìm tại hạ sinh chuyện nữa.

- Hạ công tử nghĩ đơn giản như vậy à?

- Thế theo Vi cô nương thì sao?

- Lão hòa thượng Tri Tăng Đường không bỏ qua cho Hạ công tử đâu. Lão bất nhẫn bỏ đi chẳng qua đã biết rõ sự lợi hại của đôi Phi Điều Thiên Can.

- Tại Quân Bình đã tạo ra nghiệp quả cho mình.

Nói đến đây, chàng buông một tiếng thở dài.

Vi Thiên Cơ mỉm cười, nhún vai nói :

- Sao Hạ công tử lại ử đột như vậy? Công tử há chẳng được thiên hạ gán cho ngoại hiệu Tiểu Thần Toán Tử kia mà? Phàm công tử có thể suy luận để nhìn thấy hậu vận của người khác, thì có thể cũng biết trước được hậu vận của mình chứ.

Quân Bình nhìn Vi Thiên Cơ:

- Kể biết về người thường không biết về mình. Đó là cái lẽ của thiên can.

Phi Tiên Tử Vi Thiên Cơ bật cười khanh khách. Tròng tiếu ngạo của nàng nghe tựa như ngọc khua vào nhau, vừa thánh thót vừa thanh tao.

Nàng vừa dứt tròng tiếu ngạo Quân Bình liền hỏi:

- Vi cô nương, Mộ huynh và Thần Hành Tiểu La Hán Tuệ Thông đâu cả rồi?

Quân Bình vừa dứt câu thì ba hồi chuông lồng lộng cất lên từ trên Đại Hồng Bảo Điện, lần này tiếng khánh chuông nghe thật ảm đạm và thê lương.

Nghe tiếng khánh chuông, mặt Quân Bình thoát danh lại. Chàng lơ đãng nhìn lên bầu trời xanh, băng quơ nói:

- Đại Minh phương trượng đã viên tịch rồi.

Vi Thiên Cơ cau mày, nghi ngờ hỏi:

- Hạ công tử ở đây mà biết Đại Minh phương trượng trong tĩnh lăng đã viên tịch à?

Nàng cười mỉm:

- Hạ công tử có thể biết được chuyện trong tĩnh lăng sao?

- Nếu Vi cô nương lắng nghe sẽ biết được tiếng khánh chuông đã nói lên điều tại hạ vừa nói.

- Tất cả mọi người đã tụ về tĩnh lăng, công tử đến đó chứ?

Quân Bình nhú mày:

- Thời khắc chuyển luân Lường Thiên Xích Thiên Căn đã đến. Tại tĩnh lăng ví như chảo dầu sôi. Vi Thiên Cơ phải cực kỳ bảo trọng. Nếu như Đại Minh phương trượng không có sự chuẩn bị trước thì máu sẽ chảy thành sông, thân chất thành núi.

Vi Thiên Cơ chớp mắt nhìn Quân Bình:

- Hạ công tử nghĩ như vậy?

- Tại hạ nói theo sự suy luận của Niên Nguyệt Cửu Khí.

- Vậy Hạ công tử có đến tĩnh lăng không ?

Quân Bình gật đầu:

- Tất nhiên Quân Bình phải đến rồi.

- Vậy Thiên Cơ và Hạ công tử cùng đi. Thiên Cơ nghe Mộ Chí Cửu nói, Hạ công tử không hề biết võ công, ngoại trừ bộ pháp Hư Hư Mê Tông Bộ vừa mới thụ học của Thần Hành Tiểu La Hán.

Quân Bình mỉm cười:

- Tại hạ không nghĩ đến việc thụ học võ công.
- Nếu như công tử không có võ công thì nhất thiết phải luôn ở bên Vi Thiên Cơ. Với một người không hề biết võ công như công tử, có mặt tại tỉnh lã lúc này sẽ có nhiều điều dữ hơn điều lành đó.
- Nếu được Vi cô nương phò trợ thì Quân Bình đâu còn ngại gì nữa.
- Hạ công tử khách sáo tăng bốc quá rồi đó. Đến lúc gặp chuyện bất trắc, Hạ công tử lại thất vọng.
- Tại hạ chẳng hề thất vọng đâu.

Hai người rời tỉnh cốc hướng về tỉnh lã, cùng trở kinh thuật băng đi. Đi bên cạnh Quân Bình, Thiên Cơ thỉnh thoảng lại liếc trộm chàng. Vẻ mặt của Quân Bình dù thanh tú, khôi ngô, nhưng ẩn hiện trong nét lịch lãm khôi ngô đó là những nét thâm trầm, uy nghi, tựa như một nhà hiền triết đắm chìm trong cảnh giới hư vô.

Chính vẻ mặt của chàng buộc Thiên Cơ phải lên tiếng hỏi:

- Hạ công tử đang nghĩ gì vậy?

Nhìn sang Thiên Cơ, Quân Bình đáp:

- Tại hạ bỗng cảm nhận sự bồn chồn lo lắng. Cảm giác đó khiến cho tại hạ bất an khi nghĩ đến sự chuyển luân Thiên Căn sắp đến. Chỉ sợ sự chuyển luân kia sẽ tạo ra cảnh máu chảy thành sông, thân thành chất thành núi mà thôi.
- Nếu như sợ sự biến máu chảy thành sông, thân thành chất thành núi, sao công tử không chịu nghĩ cách đổi sự biến từ họa thành phúc, nguy thành an?
- Nếu tại hạ có thể thay trời biến đổi được sự chuyển luân thì Đại Minh phương trượng đâu phải chọn thời điểm này mà viên tịch nhập hóa.
- Xem ra cho dù Hạ công tử có biết được cũng không thay đổi được?
- Thế mới nói, ai cũng có định số của riêng mình.

Ngay trước khoảng sân lót gạch trước thạch môn tỉnh lã, tất cả các môn phái trong võ lâm đã tụ về. Võ đang với dự có mặt của Nhất Tiểu đạo trưởng. Đứng với ngoại danh với đạo sĩ, trên miệng lúc nào cũng điểm nụ cười mỉm, xem chừng hai cánh môi của lão được tạo hóa mẫn thì một nụ cười thì đúng hơn. Ngoài Nhất Tiểu đạo trưởng còn có tam tuyệt kỳ tài Thiếu Kinh Luân, Hoàng Nhan Cương và Lục Tồn Sanh. Ba người chỉ ngoài tam tuần nhưng danh tự đã chấn động giang hồ võ lâm.

Đứng bên cạnh Võ Đang đại phái là Cái Bang. Bang chủ Túy Tiên Ông Phùng Nhĩ với sắc diện lúc nào cũng đỏ gay, đỏ gấc. Mặc dù lão bang chủ đến tỉnh lãng để cung nghinh kim thân Đại Minh phương trượng, một hòa thượng mà tất cả các nhân vật giang hồ đều tôn xưng là thần tăng, tuy nhiên lão không thể bỏ được có tật nghiện rượu. Đứng hầu hai bên Túy Tiên Ông là nhóm trưởng lão trong những bộ y trang thêu ba túi to trước ngực chứng tỏ thân phận trưởng tôn, như Hồn Cam, Thành Khôn, Tạ Nhu Nhẫn, Cứ Sinh Bảo, Lê Thân Nghiệp.

Hùynh Thuyền Bang được chính bang chủ Dương Vĩ Đẩu thống lĩnh với hơn năm mươi môn hạ. Người nào cũng nai nịt chỉnh tề trong sắc phục riêng biệt tượng trưng cho bang phái mình.

Đứng cạnh Hùynh Y Bang là hai vị tổng và phó tiêu đầu Kim Tiền tiêu cục. Người có vóc dáng vạm vỡ, vận võ phục, tay cầm trường thương là tổng tiêu đầu Mộc Thành Vĩ Mộc. Phó tổng tiêu đầu là Cáp Y Dung, có thân dạng hoàn toàn khác với Mộc Thành Vĩ. Mộc Thành Vĩ có vóc dáng của một đại lực hán nhân, vai ba tấc rộng, thân mười tấc cao thì ngược lại Cáp Y Dung trông như cây tre sậy khẳng khiu, dung diện dài ngoằng, hai mắt xếch ngược trông thật ngổ ngáo.

Ngoài ra còn có Ngũ Kiếm Phái. Ngũ Kiếm Phái là sự hợp nhất của các phái: Hoa Sơn, Thanh Thành, Nga Mi, Tung Sơn và Hành Sơn. Tất cả các vị tôn trưởng của Ngũ Kiếm Phái đều khoác vẽ mặt đạo mạo trang trọng còn hơn cả những đạo sĩ Võ Đang. Chấp chưởng môn Ngũ Kiếm Phái do La Thiên Hào đảm trách. Họ La chỉ ngoài tứ tuần, nhưng đã có chức vị cao trọng trong Ngũ Kiếm Phái, bởi thanh Dương Kiếm mà bất cứ kiếm thủ nào nghe đến cũng phải nể mặt.

Ngoài các môn phái lớn còn có những nhân vật đã thành danh trên giang hồ không phân biệt hắc đạo hay bạch đạo đến cung nghinh kim thân Đại Minh phương trượng. Những người đó gồm Vu Thư Tường với ngoại hiệu Thiết Trảo Công, Hứa Thái Hòa với ngoại hiệu Phi Kim Tử, Thân Bất Hoại Giả Đằng Nhu.

Trong đám quần hào đó nổi lên một nữ lang vận hồng y, đội nón rộng vành, mặc dù dùng nón che chân diện mục nhưng lối phục sức của nàng không một ai không nhận ra đó chính là Âm Ma Khan Tiểu Hồng với những tuyệt kỹ Ngân Phách Băng Châm và Băng Hồn Chưởng đã từng lấy mạng biết bao nhiêu nhân vật thành danh trong chốn giang hồ.

Đứng bên cạnh Âm Ma Khan Tiểu Hồng là một lão gù, có vẽ mặt khắc khổ, tưởng chừng như cục gù trên lưng lão xuống. Mặc dù dị tướng dị dạng nhưng các vị chưởng môn đều không dám khinh suất làm mất lòng lão. Ngoại hiệu của lão là Đà Nhân Bất Di Mạng thì ai cũng phải biết.

Đứng tách biệt khỏi đám quần hào, tay chân không ngừng táy máy, thỉnh thoảng lại đưa mắt lảng lơ với các tráng niên chính là Bội Phân Phân. Vì sao Bội Phân Phân không nhập cùng với đám quần hào? Vì y hoàn toàn khác biệt mọi người về dáng vẻ bên ngoài lẫn tư cách ái nam ái nữ. Cho dù Bội Phân Phân cố tình làm dáng lảng lơ thì cũng chẳng một ai dám mon men đến gần y. Chỉ nhìn sơ qua mười ngón tay cong vút, với sắc đen xỉ bóng lường, người ta cũng đủ chồn lòng rồi, huống chi lại còn biết tổng y là một gã biến thái, lập dị, hành tung không sao lường trước được.

Đứng ngay phía trước thạch môn là hai hành tăng nhân Thiếu Lâm Tự. Ai nấy đều vận tăng y chỉnh tề. Chánh Giới phương trượng đầu đội kim mào, tay cầm thiền trượng, cổ đeo râu chuỗi bồ đề, sắc diện vô cùng trang trọng. Đứng bên cạnh chẳng ai khác mà chính là võ tăng hộ đường Hành Pháp Đại sư cùng với Thần Hành Tiểu La Hán Tuệ Thông. Mặc dù Đại Minh phương trượng, ngôi sao bắc đẩu của võ lâm đã nhập tĩnh lãng, và sắp đến thời khắc tịnh thân nhập niết bàn nhưng sự có mặt của Thần Hành Tiểu La Hán Tuệ Thông cũng khả dĩ có thể tạo cho Thiếu Lâm một thực lực mới mà những ma đầu hắc đạo không thể xem thường được.

Ngoài các nhân vật võ lâm Trung Nguyên còn phải kể đến một người. Đó là A Đa Kha Mạc, chủ nhân Ngọc Điện Cung, tận bên Tây Hạ cũng không quản đường xa Thiếu Lâm Tự. Sự biến diện của A Đa Kha Mạc khiến cho quần hào không hiểu dụng ý của chủ nhân Ngọc Cung. Nếu như A Đa Kha Mạc đến cũng nghinh kim thân Đại Minh phương trượng thì đó là điều hoan hỉ vô lượng nhưng ngược lại thì A Đa Kha Mạc cũng là một lực lượng khiến quần hào bạch đạo phải e dè. Thiên hạ thường kháo với nhau, bên Tây Hạ có chủ nhân Ngọc Cung A Đa Kha Mạc thì tại Trung thổ có Đại Minh phương trượng cùng Thiết Phiến Ngọa Long tiên sinh và Dị Thần giáo chủ. Tất cả những người đó đã tạo thành một lực lượng tối thượng, thống lĩnh mọi môn phái trong giang hồ.

Mộ Chí Cừ lia nhanh tinh nhãn qua tất cả quần hào. Y cố tìm xem Hạ Quân Bình đang ở đâu trong đám của những nhân vật võ lâm này.

Y buông một tiếng thở dài như gánh nặng sau khi không thấy Hạ Quân Bình. Nhưng tiếng thở ra chưa dứt hẳn trên miệng thì y đã nhận ra Hạ Quân Bình và Phi Tiên Tử Vi Thiên Cơ. Mộ Chí Cừ khẽ lắc đầu, nghĩ thầm:

- Người không nên đến mới đây đúng

Từ trong tĩnh lãng, ba tiếng mõ trời lên, vị thánh tăng hộ tĩnh lãng đứng lên. Hai vị thánh võ tăng hộ tĩnh lãng liền chấp tay, miệng lầm bầm đọc phật hiệu. Tiếng mõ trong tĩnh lãng như một tín hiệu báo cho các chư tăng Thiếu Lâm biết chuyện gì đã xảy ra. Tất cả mọi chư tăng Thiếu Lâm đồng loạt xướng hồi kinh cầu an.

Cùng với tiếng niệm kinh của các vị cao tăng Thiếu Lâm thì thạch môn từ từ chuyển động mở ra. Từ trong tĩnh lặng chiếc bồ đoàn trên có kim thân pháp thể của Đại Minh phương trượng trượt ra ngoài. Đại Minh phương trượng trong tư thế ngồi kiết đà, hai mắt nhắm lại. Thần khí của người không giống như người chết mà lại thật hồng hào, tươi tắn. Hai tay chấp trước ngực, đỡ lấy râu chuôi bồ đề đã lên nước bóng lộn.

Tất cả chư tăng Thiếu Lâm đồng loạt quỳ xuống, thành kính hướng về kim thân của Đại Minh phương trượng hành đại lễ.

Chánh Giới đại sư luôn miệng đọc phật hiệu:

- A di đà phật !

Chờ cho chúng tăng tụng xong hồi kinh tưởng niệm Đại Minh phương trượng, Chánh Giới đại sư mới bước ra hành đại lễ trước kim thân của Đại Minh phương trượng rồi định nhãn hướng về quần hào cất tiếng thật trang trọng:

- A di đà phật! Đại Minh sư huynh, ngôi sao bắc đẩu của Thiếu Lâm kể từ lúc này đã tắt. Đại Minh sư huynh đã ra đi về châu phật tổ Như Lai, các vị thí chủ đã đến tận Thiếu Lâm để cung nghinh pháp thể, khiến cho chúng tăng Thiếu Lâm vô cùng cảm kích và hoan hỉ. Nhân cuộc lễ cung nghinh pháp thể Đại Minh sư huynh, bản tăng xin được tuyên bố với chư vị thí chủ, kể từ lúc này, Thiếu Lâm Tự rút khỏi võ lâm giang hồ, để chuyên tâm tu hành đạo hạnh. Nếu trước đây, Thiếu Lâm có ân oán với bất cứ ai, với bất cứ môn phái nào thì nay xem như được gội rửa thanh toàn xóa nợ trong võ lâm giang hồ .

Chánh Giới đại sư ngưng lời vì những tiếng xì xào từ quần hào rộn lên. Lời tuyên bố ly khai khỏi võ lâm của vị tân phương trượng khiến cho quần hào thoát sững sốt, nhất là hàng ngũ bạch đạo. Chờ cho quần hào lắng dịu hẳn, Chánh Giới đại sư mới nói tiếp:

- Mặc dù Thiếu Lâm được các vị thí chủ tôn vinh là Bắc Đẩu võ lâm, nhưng không có gì tồn tại với thời gian. Cái danh đó rất phù du, cũng như sự ra đi của Đại Minh sư huynh. Mong rằng các chư vị thí chủ từ nay dành cho Thiếu Lâm Tự sự im lặng, yên bình của chốn thanh tu. A di đà phật!

Lời Chánh Giới đại sư vừa dứt thì ba hồi đại hồng chung được gióng lên. Tiếng đại hồng chung vang xa nghe vừa mênh mang vừa đượm buồn.

Tiếng đại hồng chung vừa dứt thì Di Thần giáo chủ Cửu Thiên Nhậm với thuật kinh công thần kỳ. Mặc dù ngồi chễm chệ trên bồ đoàn, có khắc hình đôi măng xà che trên đầu như một chiếc lọng, nhưng Cửu Thiên Nhậm vẫn lướt là đà trong không trung rồi từ từ hạ xuống ngay phía trước thạch môn đối diện với kim thân pháp thể Đại Minh phương trượng.

Liên ngay sau sự xuất hiện của Dị thần giáo chủ Cừu Thiên Nhậm, chẳng bao lâu bọn giáo đồ Dị Thần Giáo rầm rập tiến ra. Tất cả giáo chúng đều nai nịt gọn gẽ, binh khí lăm lăm như chuẩn bị lâm trận.

Thần Hành Tiểu La Hán sa sầm mặt bởi sự xuất hiện của chúng giáo đồ Dị Thần Giáo. Tuệ Thông nhìn chăm chăm vào mặt Dị Thần giáo chủ Cừu Thiên Nhậm.

Không khí trang trọng trước tĩnh lặng Thiếu Lâm bất giác trở nên căng thẳng với sự xuất hiện của Dị Thần Giáo Chủ Cừu Thiên Nhậm.

Dị Thần giáo chủ Cừu Thiên Nhậm nhìn kim thân pháp thể Đại Minh phương trượng, từ tốn nói:

- Bốn tọa đến chậm nhưng vẫn không muộn.

Chánh Giới đại sư lần chuỗi bồ đề, niệm phật hiệu rồi trang trọng nói:

- Chúng chư tăng Thiếu Lâm vô cùng hoan hỉ khi thấy Dị Thần giáo chủ đến cung nghinh pháp thể Đại Minh sư huynh. Theo tôn chỉ di huấn của Đại Minh sư huynh thì sau khi người nhập định, trở thành pháp thể kim cương bất hoại thì Thiếu Lâm sẽ rút khỏi võ lâm giang hồ. Kể từ hôm nay, Thiếu Lâm đã vĩnh viễn không còn chen vào chuyện võ lâm. Tất cả danh tự, ân oán cũng như những nghiệp quả với võ lâm đều tự tan biến. A di đà phật!

Cừu Thiên Nhậm quắc mắt, mỉm cười:

- Thiếu Lâm Tự xin rút khỏi cuộc tranh đoạt võ lâm ư?

- A di đà phật! Đó là tôn chỉ di huấn của Đại Minh sư huynh.

- Thế Thiếu Lâm không nghĩ đến ân oán với Dị Thần Giáo à?

- Kể từ hôm nay, tất cả ân oán Thiếu Lâm xem như không còn.

- Tân phương trượng nói hay lắm. Nhưng bốn tọa sợ không được như tân phương trượng vừa nói. Dù Thiếu Lâm có tự rút ra khỏi võ lâm giang hồ thì từ trong sâu thẳm của mọi người, Thiếu Lâm vẫn là đỉnh cao của võ lâm Trung Nguyên.

- A di đà phật! Cừu giáo chủ nói vậy hóa ra đã ràng buộc kẻ xuất gia phải nhọc thân trong chốn thị phi.

Cừu Thiên Nhậm lắc đầu:

- Bốn tọa không có ý bắt các vị tăng Thiếu Lâm phải nhọc thân trong chốn thị phi. Sự xuất hiện của bốn tọa này tại Thiếu Lâm không phải để gây thù chuốc oán với Thiếu Lâm, mà chỉ đến để chiêm bái kim thân Đại Minh phương trượng, kể mà trước đây, nếu không có thì Dị Thần Giáo đã nghiễm nhiên trở thành giáo phái duy ngã độc tôn.

- A di đà phật! Bần tăng vô cùng hoan hỉ khi nghe những lời thành tâm của Cừu giáo chủ.

Cừu Thiên Nhậm mỉm cười:

- Bốn tọa nghe nói, khi Đại Minh phương trượng nhập tĩnh lăng thì pháp thể sẽ trở thành kim cương bất hoại:

- A di đà phật! Điều đó quả không sai.

- Hay thật... Thiếu Lâm đúng là chốn thánh địa của võ học Trung Nguyên. Bốn tọa đã đến đây, chẳng hay tôn phương trượng có thể cho bốn tọa chiêm ngưỡng pháp thể của Đại Minh đại sư?

- A di đà phật! Nếu giáo chủ có thành ý, bần tăng xin được dọn đường để giáo chủ chiêm bái.

Cừu Thiên Nhậm gật đầu:

- Được lắm... Tôn phương trượng hãy dọn đường cho bốn tăng chiêm bái pháp thể thánh tăng.

- A di đà phật! Bần đạo xin sẵn sàng.

Chánh Giới đại sư liền ra hiệu. Ngay lập tức, chúng chư tăng liền trải một chiếc thảm từ bồ đoàn của Di Thần giáo chủ Cừu Thiên Nhậm kéo dài đến những bậc tam cấp dẫn lên cửa tĩnh lăng.

Thấy Chánh Giới đại sư quá xem trọng Di Thần giáo chủ, Thần Hành Tiểu La Hán đã lộ những nét bất mãn lên mặt. Lão tăng Phá Giới Tuệ Thông lẩm nhẩm nói:

- Cừu giáo chủ là cái quái gì mà xem ra không coi võ lâm quần hào ra gì cả.

Cùng với ý niệm đó, Thần Hành Tiểu La Hán Tuệ Thông ngấm ngầm vận hóa công lực chờ đợi kỳ biến nếu xảy ra sẽ tranh thủ tiên cơ với giáo chủ Di Thần giáo chủ.

Chính vào lúc lão tăng đang khẩn trương để chuẩn bị đối phó với Di Thần giáo chủ thì Hạ Quân Bình đã đến bên cạnh lão.

Hạ Quân Bình khẽ nói:

- Thần Hành Tiểu La Hán tăng huynh sao lại trang trọng quá vậy ?

- Hạ đệ đó hả?

- Đệ thấy tăng huynh quá khẩn trương rồi đó.

- Hừ... Ta đang bức bối về thái độ xác xược của Di Thần giáo chủ. Lão ma đầu đó ngờ Thiếu Lâm Tự chẳng còn ai đủ bản lĩnh đối phó với lão sau khi Đại Minh sư huynh viên tịch.

Quân Bình mỉm cười:

- Nếu tăng huynh nôn nóng thì hậu quả khó lường. Hạ đệ đã chú nhãn khảo sát chân diện dung của pháp thể Đại Minh đại sư. Tất cả đều đã được Đại Minh đại sư sắp xếp rồi. Tăng huynh không phải lo lắng như vậy?

- Lão đệ có thể biết trước chuyện gì sắp xảy ra không?

Hạ Quân Bình nhỏ giọng nói:

- Đệ chỉ có thể lặp lại câu nói "ẩn tướng, lộ tướng". Chưa đến thời khắc chuyển luân mà đảo lộn ngũ hành thì chỉ gặp đại họa mà thôi.

Thần Hành Tiểu La Hán lắc đầu:

- Hạ đệ nói ta không hiểu gì cả.

- Cái gì đến ắt sẽ đến. Kỳ biến thần kỳ sẽ đến ngay thôi.

--- 000 ---

HẾT TẬP 1